

Konsekvenser av uppror

Mitt i trädgården, nära livets träd, stod kunskapens träd på gott och ont. Detta träd var speciellt skapat av Gud för att vara beviset på deras lydnad, tillit och kärlek till Honom. Herren befälde våra första föräldrar att detta träd skulle de inte äta av, eller ens röra, för då skulle de dö. Han sa till dem att de fick äta fritt av alla träd i lustgården utom detta, för om de åt av detta träd skulle de förvisso dö.

När Adam och Eva placerades i den vackra trädgården hade de allting de kunde önska för sin lycka. Men Gud valde, i sin allvisa ordning, att pröva deras lojalitet innan de kunde bli för evigt säkra. De skulle ha Hans ynnest och Han skulle samtala med dem och de med Honom. Ändå placerade Han inte ondskan utom räckhåll för dem. Satan tilläts fresta dem. Om de klarade provet skulle de stå i Guds och de heliga änglarnas ynnest för evigt.

Satan förvånades över sitt nya tillstånd. Hans glädje var borta. Han såg på de änglar som en gång, tillsammans med honom, en gång var lyckliga, men som hade blivit utkastade från himlen tillsammans med honom. Före deras fall hade inte en skugga av missnöje stört deras perfekta ansikten. Nu såg allt annorlunda ut. Ansiktsuttryck som en gång avspeglat deras Skapare var nedstämda och förtvivlade. Strid, oenighet och bittra anklagelser fanns bland dem. Före deras uppror hade detta varit okänt i himlen. Satan betraktade nu det fruktansvärda resultatet av sitt uppror. Han bävade och fasade för att möta framtiden och att tänka på hur detta skulle sluta.

Stunden för glad, lycklig lovprisning till Gud och Hans käre Son hade kommit. Satan brukade leda den himmelska kören. Han hade tagit upp den inledande tonen och sen hade hela änglahären förenat sig med honom, och underbara musikaliska tonarter hade genljudit i himlen, till Guds och Hans käre Sons ära. Men nu, istället för slingor av den ljuvligaste musik, nådde osämja och arga ord den store upprorsledarens öron. Var är han? Är detta inte bara en fruktansvärd dröm? Ska himmelens portar aldrig mer öppnas för att släppa in honom? Tidpunkten för tillbedjan närmar sig, när lysande och heliga änglar böjer sig framför Fadern. Aldrig mer kommer han att delta i himmelsk sång. Aldrig mer kommer han att böja sig i högaktning och helig respekt inför den evige Gudens närvaro.

Om han åter kunde bli som när han var ren, sann och lojal skulle han gladeligen ge upp alla krav på auktoritet. Men han var förlorad, bortom räddning, på grund av sitt förmätna uppror! Och det var inte allt, han hade lett andra att göra uppror, till samma förlorade tillstånd som han själv – änglar som aldrig lärts att ifrågasätta den himmelska viljan eller vägra lydnad inför Guds lag, förrän han hade gett dem idén, när han föreslagit för dem att de skulle kunna njuta mer gott och en större och härligare frihet. Detta hade varit de spetsfundigheter som han bedragit dem med. Nu vilar ett ansvar på honom som han gärna skulle vilja befrias ifrån.

Svikna hopp hade upprört dessa andar. Istället för mer gott upplevde de det sorgliga resultatet av olydnad och bristande respekt för lagen. Aldrig mer skulle dessa olyckliga varelser styras av Jesu Kristi milda ledning. Aldrig mer skulle dessa andar röras av den djupa, innerliga kärlek, frid och glädje som Hans närvaro alltid hade ingett dem, för att återvända till Honom i glad lydnad och vördnadsfull respekt.

Ur "The Story of Redemption"

Av Ellen G White

Sid 24-26